

PRESENTACIÓ DE L'EXPOSICIÓ «JOVENTUTS MÈDIQUES, 60 ANYS PLENS»

Aquest 60è Aniversari ha representat per als estudiants un retorn i un viatjar per l'espai, que ens ha fet recordar el que han estat els nostres objectius i actuacions al llarg de la nostra història. Una història que s'ha complert en tres etapes diferents (1892-93, 1915-39, 1952-88); tres moments que han deixat palès que el nostre és un moviment dinàmic amb la voluntat de fer del nostre un país millor.

Per allà on ha anat la nostra exposició: Barcelona, Sabadell, Reus, Lleida, Ciutat de Mallorca, Girona, Olot i ara, finalment, Andorra, el comentari ha estat unànime: els estudiants sempre han estat presents i són el motor que ens mou pel futur.

Els d'ara i els d'abans, bé ho sabem i per això ho hem volgut fer evident, perquè no sempre l'esforç dels estudiants és prou conegut. La diversitat de les activitats es reflecteix clarament en els plafons d'aquesta exposició, que demostren que les nostres accions no són de cara a la galeria.

Al llarg de l'exposició anem descobrint l'afany científic i de millora que volien i volen els nostres associats; des de les primeres activitats del «Laboratorio», passant per un ja més organitzat «Agrupament Escolar» que disposava d'un òrgan d'expressió com era el «Butlletí», com les diferents activitats (cursos, conferències cursets, etc.) que s'han organitzat d'una manera més o menys sistemàtica en les diferents seccions de Joventuts Mèdiques que s'han anat inaugurant els darrers anys, i que han fet de la nostra una associació amb personalitat pròpia.

No oblida l'exposició la presència de les Joventuts Mèdiques en la nostra societat; des de campanyes de difusió, fins a homenatges a personatges del nostre poble. Com també hi són presents les nostres participacions a la Universitat Catalana d'Estiu, als darrers congressos de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, així com la realització d'activitats lúdiques com són esquiades, Trobades de Junes.

També es reflecteix la nostra presència internacional, fent palès que formem part de la IFMSA (Federació Internacional d'Estudiants de Medicina), de la IPSF (Federació Internacional d'Estudiants de Farmàcia) i de l'ESC (Federació Europea d'Associacions d'Estudiants de Farmàcia), essent Catalunya l'única nació sense estat que forma part d'aquests organismes. Aquesta presència ens permet de tenir contacte amb la realitat estudiantil dels països d'arreu del món.

No oblida tampoc l'exposició de recordar-nos el nostre objectiu de fer país. L'exposició fa esment que tenim presència i relacions amb tots els organismes i estaments. Cal recordar en aquest sentit les visites fetes al Molt Honorable senyor Jordi Pujol i Soley, President de la

Aquests 60 anys ens han aplegat a treballar tots junts i ens permetran treballar-ne molts més. Només un prec final, ajudeu als joves, ajudeu-nos, confieu en nosaltres, que nosaltres treballarem per fer la Catalunya més digna i més lliure, més culta i més internacional que tots desitgem. Per afrontar aquest repte, les Joventuts Mèdiques de Catalunya i de Balears continuarem treballant, perquè ja portem 60 anys plens i en volem omplir molts més.

Moltes gràcies.»

Clougué l'acte, EMILI BALAGUER I PERIGÜELL, President del Dotzè Congrés amb un elogiós parlament:

«Siguen les meues primeres paraules d'agraïment als organitzadors del Congrés i, molt especialment, al seu President el Dr. Casassas, per donar-me la possibilitat d'intervenir en aquest acte, especialment significatiu per a mi per tractar-se de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears.

El fet que en l'àmbit de la sanitat els joves hagen volgut constituir-se amb una personalitat pròpia, sense desvincular-se, però, del que podríem anomenar els menys joves, té un significat esperançador i suposa una clara promesa de futur. La meua tesi sempre ha estat que la nostra cultura és de futur i no pas enyoradissa i endinsada en un passat idealitzat. Els qui no volen conèixer-nos i estan interessats en difondre de nosaltres una imatge tòpica propensa al victimisme, solen dir que som un poble massa apegat a les tradicions, per molt contradictòries que siguin amb el nostre esperit dinàmic de modernitat. No se n'adonen que si en aparença som una cultura conservadora, és perquè tenim moltes coses a conservar. El nostre objectiu, però, i jo diria que ha estat una constant històrica, és el futur.

Permeteu-me que us conte una experiència personal. Era l'any '61, més o menys, quan jo estudiava medicina a València i va caure a les meves mans un llibre de Laín Entralgo titulat *La espera y la esperanza*. Es tractava d'un estudi en profunditat del que Laín deia «La crisis de la cultura española», fonamentalment des de l'òptica de Castella i de la generació del '98. A les últimes pàgines del llibre hi havia una nota en la qual Laín deia que, quan el llibre era ja a la impremta, havia llegit Maragall i d'altres escriptors catalans que li feien sospitar que el model que ell creïa vàlid per a tothom no era l'apropiat per a Catalunya. Em sembla, deia Laín, que l'actitud de tancament i de queixa dels intel·lectuals castellans no és la d'un Maragall enamorat del seu poble i amb una esperança exultant en el futur. Tant em va impressionar aquella nota que vaig aconseguir una edició de les obres completes de Maragall i de l'estudi de Benet Maragall i la setmana tràgica. Si no coneixeu l'article que Maragall va publicar a la premsa de Barcelona després dels greus avalots d'aquella setmana, i que ell va titular «La ciutat cremada», us els aconselle: és un exemple de tolerància, de comprensió del fenomen humà i, sobretot, d'esperança. I això també és el que destil·la la seva obra poètica, a més d'una personalitat profundament arrelada a una terra. Hi ha dos versos de Maragall que per a mi són la quinta essència de la nostra cultura. «Dóna el front an el gran aire/sempré, sempre mar endins». Tot una juguesca pel futur.

La generació que va sofrir la brutal guerra civil del '36 i els qui vam néixer en la foscor del franquisme ho teníem molt difícil. Els uns havien conegut la llibertat i els podia moure la il·lusió per retrobar-la. Nosaltres només sabíem de negrors, però créiem en els que lluitaven pels nostres països. Tots plegats sabíem quelcom d'elemental i de necessari perquè la nostra cultura no es fes malbé, i que Salvador Espriu va sintetitzar en aquells versos dedicats a Salvat Papasseit: «però hem viscut per salvar-vos els mots/ per retornar-vos el nom de cada cosa/ perquè segueixi el recte camí/ d'accés al ple domini de la terra». Crec, sincerament, que aquesta tasca l'hem acomplerta. Seria un esforç estúpid, però, si no hi fósseu vosaltres, la joventut.

És molt el que s'ha aconseguit, encara és molt el que ens falta, però, per a viure amb

Generalitat de Catalunya, amb motiu de la presentació de la nostra Associació i posteriorment d'aquest 60è aniversari.

Tot això dins l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i de Balears, una entitat que aplega tots els professionals de les Ciències de la Salut de totes les contrades del nostre país i que fa de la nostra una presència gratament recolzada.

Aquesta exposició del 60è aniversari ha estat un breu repàs, per a no oblidar mai el que hem estat i encoratjar-nos per poder celebrar 60 anys més.

Fou presentada l'Exposició per la Presidenta de les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears, GALDINA VALLS, amb les següents paraules:

«Digníssimes autoritats, senyores, senyors, amics i companys, permeteu-me en primer lloc que agraeixi la vostra presència en aquest acte pel que això suposa a la nostra tasca. Aquesta és, i ho dic amb orgull, la vuitena vegada que inaugurarem l'exposició Joventuts Mèdiques, 60 anys plens.

Aquesta celebració del 60è aniversari ens referma en el nostre objectiu: treballar junts. Aquesta unitat ens permet ahora ser la primera Associació d'estudiants del nostre país, la primera en tradició històrica, la primera en nombre de socis actualment, la primera en oferiment de serveis als nostres socis. Aquesta és la nostra realitat: present a totes les contrades del nostre país la posem al servei dels dos grans eixos del nostre pensament: Catalunya i la Ciència.

Les Joventuts Mèdiques hem defensat, defensem i defensarem sempre la causa de la Nació Catalana. I així ho refermem perquè això se'ns va silenciar entre el 1939-1952. Les Joventuts Mèdiques han defensat amb força la causa d'un país que té voluntat de ser, d'un poble que defensa amb decisió la seva llengua i la seva cultura, d'un poble que s'afirma en valors propis i solidaris. Aquesta catalanitat que des de les nostres arrels ens ha permès obrir-nos solidàriament a tot el món.

L'altre gran eix és la ciència. Convençuts que la millor manera de servir a la nostra col·lectivitat nacional ens fa en la mesura d'esdevenir bons professionals, la nostra preocupació s'adreça a la formació humana i científica dels nostres socis. Per a poder fer això, a les Joventuts mèdiques de Catalunya i de Balears organitzem cursos, conferències, seminaris, biblioteques especialitzades, campanyes de difusió ciutadana, publicacions, compareixences als mitjans de comunicació, etc. Durant el curs passat 1987-1988 les Joventuts Mèdiques hem realitzat més de 200 accions en aquesta línia, nosaltres no venem un projecte, venem una realitat ben sòlida, una realitat que per mancances nostres probablement no és prou coneguda pels nostres conciutadans i per algunes de les nostres autoritats, però estem convençuts que els actes d'aquest 60è aniversari ens han ajudat en aquesta tasca.

En caldria molt de temps per parlar del que han estat les Joventuts Mèdiques des de la seva creació passant per les activitats de l'Agrupament Escolar que entre 1915 i 1939 van prestigiar l'Acadèmia i van senyorejar els estudiants; una tasca ben feta que s'enfocà per la guerra; fins pels qui des del 1952 amb més o menys empenta han portat endavant la feina. Pels que els anys 60 volien fer sentir la nostra llengua en una memorable sessió sobre la Universitat Autònoma de la República, per aquells que anaven formant seccions per tot el territori català, per aquells que ens dotaven d'un reglament que ens feia a tots responsables, per aquells que ens iniciaven en la participació estable als Congressos de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana, per tots aquells que en definitiva han deixat moltes hores al servei d'una feina que només té la recompensa del servei al país amb dignitat, de la satisfacció personal de la tasca ben feta i de l'adquisició d'unes amistats que duren per sempre més. Tot això dins del marc de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears que ens ha permès que el nostre no sigui un projecte escapçat.

plenitud la nostra condició de poble. Potser conquerireu el ple domini de la terra, potser no. Ho faran generacions més joves que vosaltres. És segur, no obstant, que si no es trenca aquest engranatge, constant, d'altra banda, en la nostra història, algun dia el nostre poble viurà lliure i en pau, com canta el meu conciudadà Raimon.

Les Joventuts Mèdiques de Catalunya i Balears heu escollit el vostre camí per aconseguir aquest objectiu. Des de la vostra situació professional mireu d'aconseguir una millor sanitat que servisca al poble i que faci efectiu el nou concepte de salut que tant és va debatre al 9é Congrés de Perpinyà. Teniu una clara consciència de la necessitat d'actualitzar la formació dels professionals de la salut, sou realistes, demaneu la utopia i no perdeu l'ocasió de manifestar la vostra presència i el vostre desig de col·laborar. Quin sentit tindria, si no, la vostra esmena presentada al Consell d'Universitats a la reforma de l'ensenyament de la medicina? Les vostres paraules en l'apartat «Justificació i aclaració del qui ho trameta», són ben eloqüents: «La nostra Associació, dieu allà, amb aquest projecte no ha volgut, altra cosa, que dur a cap una reivindicació cada vegada més present els últims anys: la participació dels estudiants en la reforma del pla d'estudis. No ha sigut aquesta la participació que nosaltres hem desitjat, les limitacions del sistema, però, són per tots conegudes.

Per aquest motiu no ens hem creuat de braços i hem volgut afegir el nostre esforç i el nostre treball a una tasca que ens correspon a tots».

El seny que manifesta aquesta actitud vostra ens omple d'orgull i de satisfacció perquè és clar que les Joventuts Mèdiques d'avui no sols són el futur esperançador, sinó un present dinàmic amb clara consciència de la seva responsabilitat ciutadana.»

Oriol Casassas, Galdina Valls i Emili Balaguer en l'Acte d'Inauguració de l'Exposició de Joventuts Mèdiques.